

altsaa ogsaa en gammel By som Aarhus. De gøre Gæld, siger det ærede Medlem. Ja, Tak skal De have, de have noget at gøre Gæld paa. Det er meget rigtigt, at de ere i Vækst, og det er Esbjerg By ogsaa. Men et Pattebarn er ogsaa i Vækst, men for at det skal blive kraftigt og sundt, maa det dog mades til at begynde med. Her paa et Punkt, der er af saa stor Betydning for hele Erhvervslivet i Danmark, kan man dog virkelig fordre, at der gives nødvendige Betingelser, for at Kravet kan ske Fyldest. Men at forlange af en nyfødt, at han skal betale 100,000 eller 200,000 Kr., det kan man ikke. Nej, naar de Herrer ville blive i deres egen Lignelse, skulle de snarere gaa med mig og sørge for, at Byen faar et saadant Tilskud, at den ikke bliver kvalt i Fødslen.

Der er en Ting, som er falden de Herrer stærkt for Brystet, det er disse Tunneler. Byen faar et Par Tunneler, det skal være saa brillant, ingen andre Byer have det, ikke en Gang Frederiksberg kan faa det! Nej, det er ganske rigtigt, men der er den Forskel paa de to Steder, at paa Frederiksberg kan man køre lige ud ad Landevejen over Skinnerne, men her ved Esbjerg lukker man af for Landevejene. Jeg ved ikke, hvad Byen skal gøre, hvis den ikke enten skal have en Tunnel eller en Bro, thi Statsbanerne forbyde os at køre over Skinnerne. Det kan ikke være en nyfødt Bys Sag at skaffe sig selv Udgang, naar man lukker af for den og derved paa en Maade kvæler den. Det er altsaa en nødvendig Fordring, der er opfyldt, at de have faaet to Tunneler, og at Esbjerg har ønsket at faa en til, er ikke urimeligt, men den faar den jo ikke. Naar det ærede Medlem for Tisted (N. Andersen) finder, at det er opstyltede Beregninger og Fordringer fra Esbjerg By, vil jeg spørge det ærede Medlem om en Ting: Hvis det nu viser sig, naar denne Lov bliver vedtagen, saa Banegaarden bliver opført og det hele kommer i Orden, at Udgiften tilnærmelsesvis netop er det, som Kommunen nu forudser, at den vil blive, vil det ærede Medlem da være med til at indrømme, at han ikke har været berettiget til at sige, at han fandt Fordringen opstyltet? (N. Andersen: Ja.) ... Og vil saa det ærede Medlem være med til at støtte mig, naar jeg kommer til Regering og Rigsdag og beder om et rentefrit Laan til Esbjerg, for at den kan komme over disse Vanskeligheder? ... (N. Andersen: Det kunne vi tale om til den Tid.) ... Jeg stoler aldeles ubetinget paa det ærede

Medlems Assistance efter den Motivering, han har brugt i Dag. Og det samme vil jeg for Resten sige til det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds, at han ogsaa efter sine egne Udtalelser er forpligtet til at hjælpe mig i saa Henseende. Jeg maa dog ogsaa over for det ærede Medlem for Tisted gøre opmærksom paa, at naar han ogsaa bebrejdede Esbjerg By, at den mente i Fjor ikke at kunne bruge Regeringens Forslag, og derfor kom med en helt ny Plan, er dette ikke korrekt. Det var ikke Byen, men en Privatmand. Man kan jo ikke værge sig mod alle Projektmagere, det er en Skæbne, som kan overgaa enhver By. Med Hensyn til Statslaanet tror jeg ikke, at jeg behøver at komme videre ind derpaa. Naar det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds mente, at det særlig var en saadan Nybygning, som trængte til et Statslaan, hvorimod en Fjerritslev-Bane eller anden saadan Bane ikke behøvede det, saa synes jeg, at han modsiger sig selv. Det er netop Tingen, vi tage Statslaanet til de Sager, som ikke vedkomme Statsbanernes indre Liv, for at der kan blive Penge nok til netop deres egen Vedligeholdelse og Udvikling. Jeg tror ikke, at det kan modsiges, at det er naturligere, at man tager Statslaan der, hvor det ikke gælder selve Statsbanernes saa at sige indre Udvikling.

Den ærede Minister mente, at der er Mulighed for, at man paa Sagens videre Gang kunde komme til en Overenskomst om § 5. Jeg haaber ubetinget, at vi faa en Overenskomst, og jeg haaber ubetinget, at Udvalgets Stilling til denne Paragraf ikke skal blive en Hindring for Lovens Gennemførelse. Jeg haaber det særlig for Statsbanernes Skyld, men jeg haaber ogsaa, at hvis der skulde blive gjort Forandring i det foreliggende Lovforslag, vil den ærede Minister da lade den af ham her udtalte Velvilje for Esbjerg komme til Orde, for saa vidt der bliver Mulighed for at tilvejebringe lempeligere Vilkaar for Byen. Men selv om Loven bliver vedtagen, som det her er foreslaaet — og jeg vil nødig have, at der skulde ske nogen Standning, som kunde komme til at slaan den ihjel — vil jeg dog, naar Sagen en Gang skal genoptages, erindre den ærede Minister om, at han baade ved 1ste Behandling og egentlig til Dels ogsaa i Dag har udtalt sin Velvilje for Byen og sin Hensigt ikke at gøre Loven værre for Byen end absolut nødvendigt; og der vil jeg henlede Opmærksomheden paa en Ting, og det er, at hvis Ændringsforslagene blive vedtagne,